

vedtoges enstemmigt med 149 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KrF, FP og Tinning (VS)); 4 (VS) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 60:

Forslag til lov om ændring af bistandsloven og børnetilskudsloven. (Ændringer som følge af ændringer i myndighedsloven).

(Fremsat 6/11 85. Første behandling 14/11 85. Betænkning 10/12 85. Anden behandling 11/12 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 154 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af lovforslag nr. L 95:

Forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme.

(Fremsat 4/12 85. Første behandling 6/12 85. Betænkning 6/12 85. Anden behandling 10/12 85. Tillægsbetænkning 11/12 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Rønholt (KF):

I tillægsbetænkningen har vi tilkendegivet, at vi vil redegøre for vor stilling ved tredje behandling.

Jeg skal herved meddele, at det konservative folkeparti vil undlade at stemme med følgende begrundelse:

For det første fordi loven har et forkert indhold både på kort og på lang sigt. For det andet fordi det strider mod hensigterne i NPO-handlingsplanen. For det tredje fordi vi mener, at unge landmænds muligheder for at tilpasse bedrifterne besværliggøres. For det fjerde fordi det er i strid med forslagene i landbokommissionens første delbetænkning, som har fået tilslutning fra landbrugets organisationer.

Vi forstår godt begrundelsen, at forhindre spekulation i tiden indtil vedtagelsen af en ny landbrugslov, men spekulation kan først komme på tale, når et flertal offentligt tilkendegiver en snævrere mulighed for at erhverve ejendom nr. 2. Hvis dette lovforslag bliver vedtaget, kan det få de samme konsekvenser som vedtagelsen af landbrugslovene i 1978, hvor landbrugsejendomme faldt med op til 50 pct. i pris, hvilket havde en selvforstærkende virkning på krisen.

Denne stop-and-go-politik er en uheldig måde at lovgive på for et erhverv, hvor investeringerne ofte er for fremtiden.

Når vi ikke stemmer imod, er det for at tilkendegive, at vi ønsker det bedst mulige forhandlingsklima, når vi skal til at forhandle om den endelige landbrugslov, og fordi loven er midlertidig.

Povl Brøndsted (V):

L 95 gik ved fremsættelsen alene ud på en forlængelse af liberaliseringen af landbrugsloven. Ved udvalgsbehandlingen og ved anden behandling blev dette lovforslag ændret til at omfatte en stærk begrænsning af muligheden for erhvervelse, først og fremmest af landbrugsejendom nr. 2.

Vi føler i venstre, at det kan være en hindring for at skaffe virkelig bæredygtige familiebrug, der økonomisk, miljømæssigt og produktionsmæssigt er af en passende form, størrelse og udbygning. Derfor beklager vi meget, at der er kommet dette nye perspektiv ind i lovforslaget om landbrugsloven.

Når vi undlader at stemme til lovforslaget, er det først og fremmest, fordi vi har forstået på de radikales ordfører, hr. Larsen-Ledet, at dette med at begrænse det, således at landbrugsejendom nr. 2 skal ligge inden for 1

[Povl Brøndsted]

kilometers afstand, er noget midlertidigt, at det ikke er et ønske, at denne begrænsning skal gå over i den landbrugslov, vi forhåbentlig får engang efter jul. Vi stoler trygt på, at det er en midlertidig bestemmelse og begrænsning.

Selv om vi ikke bryder os om hele den måde, disse ændringer er foregået på – metoden finder vi lidt overraskende – har vi besluttet at undlade at stemme til forslaget, da det er en nødvendig liberalisering, der fortsætter, indtil den nye landbrugslov kan træde i kraft.

Bjørn Westh (S):

Jeg kan ikke dele hr. Povl Brøndsteds beklagelse over måden, dette er foregået på, men jeg vil beklage, at venstre ikke så sig i stand til at deltage i første behandling af lovforslaget, så de kunne have deltaget i den fulde diskussion om det. Det havde givet venstre mulighed for at komme med sine synspunkter noget tidligere.

Jeg kan forstå på mindretallets betænkningens bidrag, at man er bekymret med hensyn til NPO; det er en af hovedbegrundelserne. Jeg vil gerne sige, at det ikke skal skorte på socialdemokratiets vilje til at gøre noget ved nitratproblemerne i landbruget, og mener man fra borgerlig side, at det mindsker mulighederne for at gøre noget ved det, ja, så må vi jo skærpe dem på andre måder. Vi er helt indstillet på en hurtig og effektiv indsats, og vi kan sagtens finde nogle midler, også uden det her.

I øvrigt mener jeg ikke, at 2-ejendomsreglen er en god måde at løse NPO-problemet på. Jeg mener ikke, at det at køre 15 km ad landevejen med en gyllevogn er en god måde at løse nitratforureningsproblemet på. Det er det, man i den yderste konsekvens argumenterer for, når man siger, man skal bruge to ejendomme til at løse gylleproblemet.

Vi har talt om harmoniske brug, det er rigtigt, men et harmonisk brug er én ejendom. Harmoniske brug består ikke af to selvstændige driftsenheder. Når vi taler om bæredygtige familiebrug, hr. Povl Brøndsted, er det også én ejendom og ikke to driftsenheder.

Jeg forstår slet ikke den argumentation, man har kørt på. Vi har sagt, at der har været en debat i landbrugskredse – jeg har del-

taget i mange landbrugsmøder her i efteråret – og der har været rejst diskussion fra landmænd om, hvorvidt det var rimeligt med ejendom nr. 2, fordi den ofte står og forfalder. Derfor kan man ikke sige, at det emne ikke kan tages op i forbindelse med landbrugsloven, og at det er noget, vi har fundet på. Det er faktisk opstået i diskussioner med landmænd.

Vi mener, at der sker voldsomme jordpristigninger i øjeblikket, der er u hensigtsmæssige, fordi der er mange, der køber. Vi mener, der er problemer med misligholdelse. Vi mener, der er problemer med kørsel. Vi vil gerne være med til at lave en bedre struktur. Det her kan presse en bedre struktur frem, hvis vi støtter jordfordelingen noget mere og sætter nogle penge af til f.eks. statslige opkøb, til en bedre jordfordeling.

Gade (SF):

Jeg har bemærket, at venstres og konservatives ordførere har valgt et betydelig mere afdæmpet tonéfald her ved tredje behandling. Det synes jeg er ret klogt. Jeg skal undlade at citere, hvad hr. Rønholt sagde ved første behandling af det forslag, som han nu undlader at stemme til, men det kunne være morsomt at se det ordvalg, der blev anvendt ved anden behandling.

Jeg forstår på venstres og konservatives ordførere, at den måde, de prioriterer strukturtilpasningen på, det eneste vigtige for venstre og konservative, er retten til to ejendomme. Jeg synes, det er noget helt andet, jeg hører i diskussionerne ude på landet, når venstrømænd fortæller, hvad de ønsker af den fremtidige landbrugsstruktur. Jeg har sjældent hørt venstrefolk argumentere stærkt for, at man skal have ret til to ejendomme. De ord, jeg normalt hører, drejer sig om retten til én driftsmæssig enhed, én ejendom, som har en fornuftig størrelse, som kan give landmanden et udkomme.

Nu forstår jeg, at det vigtigste for venstre og konservative er retten til at have to ejendomme. All right, det er en klar melding fra venstre og konservative i de forhandlinger, vi skal i gang med om en ny landbrugslov. Det er venstres valg. At de konservative mener det, har jeg godt vidst. Jeg venter spændt på, hvad CD vil sige.

[Gade]

Der er et andet argument i mindretallets betækningsbidrag. Det er, at dette strider imod NPO-handlingsplanen. Jeg skal understrege, at jeg er helt enig i det, hr. Bjørn Westh siger. Hvis mindretallet ønsker større fart i udmøntningen af NPO-handlingsplanen, end vi har aftalt, så gerne for os. Vi sætter gerne mere skub i det. Hvis man vil argumentere med, at dette forslag er det, der hindrer, at man kan gøre det, så er man meget, meget langt ude.

Jeg vil godt læse op af et bilag, vi har fået i landbrugsudvalget fra De Danske Landboforeninger. Deri siger man:

»De nye miljøregler betyder, at 10.000-15.000 ejendomme med for stor husdyrtæthed skal skaffe sig minimum 150.000 ha tillægsjord.«

Har venstre og konservative virkelig tænkt sig, at det skal løses ved, at man skal have lov til at købe ejendom nr. 2? Hvis det er meningen, så er det klar snak, men så skal jeg love for, at vi får strukturudvikling her i landet, så er det 2 ejendomme, der bliver reglen. Det var vel ikke meningen, selv med de meldinger, der blev givet i begyndelsen.

Larsen-Ledet (RV):

Jeg var glad for den fordragelige tone, der lød fra venstre og de konservative, og jeg vil gerne sige, at denne fordragelighed er en forudsætning for ethvert fornuftigt samarbejde. Hvis vi hver sætter os på den høje hest og ikke rigtig kan snakke med hinanden, så når vi ingenting. På landbrugsområdet har det i et langt stykke tid knebet med fordrageligheden i tilstrækkeligt omfang til, at der i fællesskab kunne ske noget, så hvis det, der er sagt her, kan tages som udtryk for, at der er vilje til samarbejde, kan jeg kun hilse det med tilfredshed.

Hr. Povl Brøndsted bemærkede, at man kan føle, at dette er en hindring for at skaffe jord til familiebrug. Den væsentligste grund til, at vi indfører denne bestemmelse, er, at den på lidt længere sigt giver mulighed for, at netop familiebrug kan komme i betragtning. Der er helt klart i øjeblikket nogle tendenser til at ændre landbrugsloven, og vi føler, at der er nogle tendenser til, at samkøbsbestemmelserne bliver ændret. Den dag det rygtes offentligt, forestiller vi os at der kan blive tale om en meget stærk udvikling i spe-

kulationskøb. Hvor går jorden hen ved de spekulationskøb? Den kan gå til nogle helt forkerte landmænd.

Vi vil gerne på den lange sigt være med til at tilgodese de mindre brug, dernæst de husdyrproducerende brug, der har et miljøbetingsbehov for jord. Det, der kan ske i det år, vi går ind i, i det antal måneder, der går, mens denne ordning varer, er, at der forsvinder så meget jord, går så meget jord forkerte steder hen, at vores muligheder på lidt længere sigt for netop at sørge for at give jorden den rigtige og den fremadrettede adresse, herved beskæres. Det er baggrunden for vores holdning.

(Kort bemærkning).

Knud Østergaard (KF):

Hr. Larsen-Ledet fremsatte nogle bemærkninger om samarbejde. Jeg skal ikke her gå ind på, hvad der sker uden for dette hus' rammer, men da det måske kunne misforstås, vil jeg gerne have klarlagt, om det er landbrugs- og fiskeriudvalget, som jeg har den ære at være formand for, hr. Larsen-Ledet hentyder til. Jeg synes, det er væsentligt, fordi også jeg gerne vil tilstræbe, at vi fremover prøver at mødes i det politiske forum, som landbrugs- og fiskeriudvalget udgør.

(Kort bemærkning).

Larsen-Ledet (RV):

Jeg vil gerne sige, at i mine bemærkninger lå der ikke én kritisk bemærkning til ledelsen og ej heller til formanden for folketingets landbrugs- og fiskeriudvalg, overhovedet ikke. Nu er jeg næsten nødt til at sige, at jeg synes, formanden gør det på forbilledlig måde, men at hele samarbejdet om tingene altså ikke kun sker ved møderne i landbrugs- og fiskeriudvalget.

Arne Bjerregaard (KrF):

I kristeligt folkeparti kan vi helt tilslutte os hr. Larsen-Ledets bemærkninger om, at det er med tilfredshed, vi noterer en fordragelighed i tonen i denne lille debat. Det giver nemlig håb om det, vi også ønsker, nemlig at vi kan få en bred aftale om en ny landbrugslov om ret kort tid. Denne brede enighed, som vi har haft før, gør nemlig, at landmændene har større sikkerhed for, hvordan deres

[Arne Bjerregaard]

fremtidsmuligheder bliver inden for erhvervet.

Når vi ikke har ønsket at deltage i bidragene til tillægsbetænkningen, hverken mindretals- eller flertalsudtalelsen, er det, fordi vi ikke har ønsket fra kristeligt folkepartis side på nuværende tidspunkt at tage stilling til indholdet af en eventuel ny landbrugslov, hverken gennem vedtagne ændringsforslag, om end vi kan have sympati for dem, eller gennem bemærkninger, som kan indeholde bestemte landbrugspolitiske målsætninger. Derfor må vi selvfølgelig også undlade at stemme til lovforslaget.

Dohrmann (FP):

En af de ting, dansk landbrug trænger til, er frihed, altså en afskaffelse af mange af de allerede eksisterende restriktioner, der findes. Efter andenbehandlingen, hvor ændringsforslagene gled igennem – og det var oven i købet uden afstemning – er det helt klart, at det, folketinget er i fuld gang med, er lige det stik modsatte, nemlig yderligere restriktioner, som vil forværre situationen for de landmænd, de driftige landmænd vel at mærke, som har deres egen mening om, vel at mærke en fornuftig mening om, hvordan man skal drive et landbrug, og hvordan man bl.a. kan udvide sine arealer.

Jeg synes, det er meget underligt, når man ser i den tillægbetænkning, der er afgivet, hvorledes socialdemokratiet, det radikale venstre og SF definerer, hvad et bevaringsværdigt landbrug er. Er der nogen, der er bedre til at vurdere, hvad en bevaringsværdig driftsenhed er, end de landmænd, som selv har problemerne inde på livet?

Jeg må også sige til regeringspartierne, for jeg ved udmærket godt, at de er imod de ændringer, der desværre er udsigt til her, at hvis sådan noget er ved at glide igennem folketinget, så nytter det ikke noget, at man bare sætter sig ned og ved en enkelt lejlighed kommer herop og kommer med nogle bemærkninger. Så stemmer man imod i stedet for at undlade at stemme. Det kan ikke nytte noget med den opgivende holdning, hvor man bare siger: vi undlader at stemme. Enten er man for en lovgivning, eller også er man imod, og hvis regeringspartierne virkelig er så meget imod det, der er ved at ske her, så stemmer de imod.

(Kort bemærkning).

Rønholt (KF):

Når hr. Bjørn Westh udtaler, at han og partiet er imod dette at erhverve ejendom nr. 2, så må jeg sige, at begrundelsen for, at det blev liberaliseret i loven af 1975, jo netop var at fremme strukturudviklingen. Der var ikke nok tilgang af unge til erhvervet; ofte så man, at det måske var den billigste måde at starte på først at etablere sig på en mindre ejendom og så senere, når man havde fået lidt luft under vingerne, at erhverve en anden ejendom. I mange tilfælde var det også muligt at sætte en søn i gang på en ejendom mere eller mindre fjernt fra hovedejendommen og så på et senere tidspunkt lade ham overtage begge ejendomme. Jeg mener, at denne lovændring besværliggør de muligheder, der lå dér.

Så kan jeg ikke lade være med at sige: hvorfor er der altid så stærke følelser forbundet med landbrugslovgivningen? Alle andre fremstillinger erhverv har stort set fået lov til at strukturtilpasse sig i takt med udviklingen. Når det drejer sig om landbruget, lægger man snævre bånd det ene år efter det andet for bagefter at give tilskud. Landbrugets indtjening fastsættes i EF, hvorimod dets omkostninger er mere indenlandsk bestemt. Hvorfor skal erhvervet konstant holdes på tilskudsniveauet? Det vil jeg gerne have en forklaring på.

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Lad mig først sige, at jeg er lidt overrasket over det forløb, behandlingen af regeringens forslag om en forlængelse af den gældende landbrugslov har fået. Først og fremmest undrer jeg mig lidt over, at folketinget sådan accepterer, at der stilles krav om ændringer af så vidtrækkende og substantiel betydning i forbindelse med en mindre forlængelse af loven, som det her er sket. Men naturligvis er det helt og holdent folketingets afgørelse.

Dernæst kan jeg også undre mig lidt over, hvorfor det er så nødvendigt, at ændringsforslagene skal hastes igennem. Det havde været bedre, om man havde haft tid til en længere diskussion og måske havde skubbet dem, til det endelige lovforslag kommer. Men selvfølgelig er det også her folketinget, der bestemmer.

[Landbrugsministeren]

Jeg havde forstået på det radikale venstre, at den lovgivning, vi nu taler om, kun er af midlertidig karakter, og jeg går ud fra som givet, at de ændringer, der nu presses ind i loven, ikke får indflydelse på behandlingen af den nye landbrugslov, som vi imødeser i det nye år.

For at undgå enhver misforståelse om, hvad der har været regeringens hensigt med hensyn til fremsættelse af et forslag til en ny landbrugslov, skal jeg her i dag understrege, at det var regeringens agt, at lovforslaget skulle have været fremsat senest i oktober i år, men i betragtning af den meget store betydning, landbrugsloven har, ikke alene for landbrugserhvervet, men for hele det danske samfund, ønskede regeringen at fremsætte et lovforslag, der var så velovervejede og grundigt forberedt som overhovedet muligt. Derfor har jeg efteråret igennem holdt en lang række møder og konsultationer med landbrugsorganisationer og med socialdemokratiet og det radikale venstre. Ja, så sent som den 5. december har jeg mødt repræsentanter for de to partier.

En overgang frygtede jeg, at disse sonderinger blandt organisationerne og partierne var forgæves, og at man måske ikke var modne til at gå ind i forhandlinger om en så vidtgående lovændring, men heldigvis synes det, jeg har hørt i dag, at pege på, at man er klar til at gå ind i fordomsfrie forhandlinger, når det nye lovforslag kommer frem efter jul. Det er klart, at de møder, som jeg har afholdt, har taget tid og har forhindret regeringen i at fremsætte lovforslaget så tidligt som oprindeligt fastlagt. Men så er vi flere, der er medskyldige i denne forsinkelse, og jeg håber, at vi kan indvinde noget af forsinkelsen i løbet af vinteren.

Jeg vil gerne opfatte det således, at alle partier er interesseret i at få en god og fremsynet landbrugslov, en lov, der tager hensyn til den strukturudvikling, landbruget gennemgår, og tager hensyn til miljøet. Derfor appellerer jeg til alle gode kræfter om, at vi kan gå ind i et fordomsfrit samarbejde om at få lavet denne lov, og jeg håber, at de skår, der måske er kommet under denne debat, kan blive klinket i løbet af julen, så vi kan tage fat på en frisk i det kommende år.

Bjørn Westh (S):

Jeg må indrømme, at jeg blev noget overrasket over, at landbrugsministeren antydede, at folketingets forretningsorden ikke var overholdt ved, at der var blevet stillet ændringsforslag til et lovforslag foreslået af regeringen. Regeringen fremsætter et lovforslag, oppositionen siger sin mening om det ved første behandling og tilkendegiver, at vi har nogle ændringsforslag, vi gerne vil have igennem. De ændringsforslag stilles ved udvalgsbehandlingen og vedtages ved andenbehandlingen i folketinget, og så går lovforslaget i øvrigt i udvalget igen, så det har faktisk fået en udmærket grundig behandling. Jeg forstår ikke hentydningen til forretningsordenen eller folketingets ledelse på anden måde, end at man ønsker at kaste et odiøst skær over noget, man ikke kan lide, og så bruger man altså det kneb at prøve at sige et eller andet om proceduren. Det tyder jo ikke så godt for den fordragelige tone, som landbrugsministeren efterlyser.

Landbrugsministeren siger – andre ordførere har også sagt det – at man lægger stor vægt på, at det radikale venstre har sagt, at det, der indføres her, er midlertidigt. Det er ikke det radikale venstre, der siger det. Det står faktisk i betækningsbidraget, at man ønsker at lægge denne dæmper på, så længe man forhandler om den nye landbrugslov. Så alle partierne, der står bag ved det, har faktisk sagt, at det var midlertidigt. Selvfølgelig er det en tankegang, der også vil komme til at præge disse partiers holdning, når vi skal forhandle om den nye lov, men om det lige skal være på denne måde, kan man da diskutere.

Gade (SF):

I forlængelse af det, hr. Bjørn Westh sagde, skal jeg understrege, at socialistisk folkeparti naturligvis også står inde for det, hr. Larsen-Ledet har sagt, og det, flertallet har skrevet i betækningsbidraget.

Det, der er realiteten i det, er, at når vi nu skal diskutere en ny landbrugslov, så diskuterer vi på et andet grundlag, end vi gjorde før denne vedtagelse. Vi diskuterer, hvordan den nye landbrugslov skal være, på det grundlag, som et flertal i dag stemmer igennem. Derfor har vi fået en diskussion om disse vigtige spørgsmål på et nyt grundlag, og derfor er der også med denne vedtagelse sket noget,

[Gade]

der får betydning for diskussionen og udformningen af en ny landbrugslov.

Larsen-Ledet (RV):

Jeg vil gerne henvende mig til hr. Rønholt, som rejser spørgsmålet, hvorfor debatten altid er følelsesladet, når vi diskuterer landbrugslove. Nu kan jeg selvfølgelig ikke nå at give et udtømmende svar på det ud fra mine forudsætninger, men jeg vil i hvert fald gerne sige, at den kendsgerning, at jord er noget, der er begrænset, i høj grad er medvirkende til det. Derfor er det et bredt ønske og har været det i mange år, at der skal en beskyttelse ind, at vi ikke bare tør lade jorden søge derhen, hvor der er flest penge. Det ville efter min opfattelse være en meget farlig udvikling. Det er vigtigt, at vi her stadig væk beholder muligheden for en bred, varieret struktur, og at der fortsat er mulighed for, at kapitalsvage landmænd kan blive etableret på Danmarks jord. Så er der spørgsmålet om den fremtidige landbrugslov. Man kan selvfølgelig sige, at det, der sker her i dag, og den beslutning, der sandsynligvis bliver truffet, er udtryk for nogle strømninger, nogle holdninger i folketinget. For at gøre det helt klart, hvor de radikale står i samkøbsspørgsmålet, vil vi i de forhandlinger selvfølgelig lægge ud med vores grundholdning, som er, at hvis man køber ejendom nr. 2 og man derved sammenlagt kommer op over 40 ha, så skal det undersøges, om der er et behov for jord hos mindre landbrugere og hos besættningsejere, som har et miljøbetings behov for tillægsjord. Det er sådan i al stillfærdighed, i al beskedenhed, nogle ting, som vi, når de forhandlinger starter, vil føre frem i forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Det er da rigtigt, som hr. Larsen-Ledet siger, at arealet er begrænset. Nu er vi jo så heldige som folketingsmedlemmer bl.a. også at modtage en masse fagblade fra landbruget, og derfor vil jeg gerne spørge hr. Larsen-Ledet: er det da ikke rigtigt, at der rent faktisk er mangel på unge landmænd, for det har vi jo gang efter gang set? Og de driftsenheder, man nu påstår at man ønsker at bevare, hvem skal overtage dem, hvis der ikke er un-

ge landmænd nok? Det er blot en enkelt detalje i hele det kompleks af skadelige lovforslag, man er ved at vedtage. Men hvis der ingen yngre landmænd er, hvem skal så overtage de driftsenheder, der tales så pænt om?

(Kort bemærkning).

Larsen-Ledet (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Dohrmann, at der jo helt klart er mangel på unge landmænd, der i landbrugslovens forstand har ret til at købe landbrug. Derfor har jeg også på fornemmelsen – lad mig så sige det så blidt – at der i oplægget til en ny landbrugslov kommer en liberalisering med hensyn til adgangen til at købe landbrug, således at de krav, der i øjeblikket stilles, bliver lempet. Dermed kan vi få en bedre balance imellem antallet af de ejendomme, der sælges, og antallet af de købere, der måtte være.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 80 stemmer (S, SF, RV og VS) mod 3 (FP); 69 (KF, V, CD og KrF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 31:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Lokal radiovirksomhed).

(Fremsat 9/10 85. Første behandling 15/10 85. Betænkning 6/12 85. Anden behandling 10/12 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.